

værre løgnhalse, og det skal jeg så komme efter dem for. Det vil vi bore i med spørgsmål i sagen.

Kl. 18.00

Det ville være godt, hvis vi her og nu fik en tilkendegivelse fra udenrigsministeren eller statsministeren: O.k., det var så det, det var denne runde, og nu kommer vi tilbage på sporet. Nu tager vi lederskabet igen, nu lytter vi til det, vores partnere ude i verden har sagt til os, og nu glæder vi os over støtten fra OECD. Nu glæder vi os over den store støtte, vi kan få i det danske Folketing, og nu vil vi igen være dem, der får en helt uforholdsmæssig stærk placering internationalt, fordi vi har været så ufedtede over for de fattigste i verden. Men jeg kan høre på det hele, og jeg tror også, jeg kan se på både statsministeren og udenrigsministeren, at her gør jeg mig nogle forhåbninger, der intet hold har i virkeligheden.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det skal blive kort.

Jeg er fuldstændig enig i det, der er blevet sagt om, at vort lederskab er vigtigt. Det lederskab har vi også påtaget os, det har vi fastholdt, og når hr. Jeppe Kofod taler om gigantiske besparelser, vil jeg minde hr. Jeppe Kofod om, hvad Socialdemokratiets statsminister sagde den 8. januar 2001 til Jyllands-Posten:

»Socialdemokratiets politik er, at ulandsbidstanden er på 1 pct. af BNP.«

Det er også, hvad den er i vores forslag, så hvorfor kan Socialdemokratiet være så utrolig uenig i, at vi lander på 1 pct.? Det er, hvad den socialdemokratiske statsminister gik ind for, og det er altså også, hvad den er nu.

Vort lederskab skyldes, at vi er i spidsen, og vi forbliver blandt de lande, der er i spidsen. Vi er det også i 2002, sådan som vi har lagt det frem i finanslovsforslaget, og vi vil trække de andre EU-lande og andre lande frem, samtidig med at vi, som jeg sagde tidligere, vil arbejde for det inden for frihandelsområdet.

Så vil jeg sige lidt om disse tal, hr. Jeppe Kofod kom med om de tematiserede midler. Hr. Jeppe Kofod præciserede i anden omgang, at det var til aids, men det er altså ikke tilfældet, og hr. Jeppe Kofod kan ikke dokumentere det nogen steder. Det har ikke på noget tidspunkt været tanken, at de tematiserede midler, de 760 mio. kr., udelukkende skulle gå til hiv/aids, sådan som hr. Jeppe Kofod nu pludselig sagde.

Det korte af det lange er: Hvad afleverede regeringen i multilateral hjælp til aids-bekæmpel-

se i 2001? 35 mio. kr.! Hvad har vi afsat? 165 mio. kr.! Alt det andet er jo tanker, som overhovedet ikke kan dokumenteres for andet end overordnede tal. Vi igangsætter et nyt projekt i Mozambique til bekæmpelse af aids, vi igangsætter et nyt projekt i Burkina Faso til bekæmpelse af aids, og vi igangsætter et nyt projekt i Zambia til bekæmpelse af aids. Der bliver rent faktisk også arbejdet med nye ting dér, så jeg synes, at alt i alt må man sige, at nogle af de kritikpunkter, oppositionen er kommet med, har den ikke ret meget at have i, eller også har den glemte, at den også førte den politik, dengang den sad med regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Igen er jeg nødt til at korrigere, at det simpelt hen er ukorrekt, når jeg siger, at de midler kun skal gå til hiv/aids-bekæmpelse.

Det, jeg siger, har jeg fra finanslovs teksten under det punkt, der hedder »Tematiserede multilaterale bidrag«, hvor vi i vores forslag til finanslov fra august 2001 havde sat 100 mio. kr. af i 2001 og 200 mio. kr. i 2002, stigende til 500 mio. kr. i 2005. I regeringens forslag fra januar 2002 er det ændret til, at man foreslår 160 mio. kr. i 2002 og i årene frem til og med 2005. Hvis man lægger de tal sammen, kan man se en besparelse på 760 mio. kr., og hvad står der i teksten? Der står, at de penge skulle gå til hiv/aids-bekæmpelse og til konfliktforebyggelse, og derfor er det simpelt hen ukorrekt, når udenrigsministeren påstår noget andet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er lige en sætning til, vi heller ikke helt har fået fordybet os i over for udenrigsministeren og for den sags skyld også statsministeren. Det er den udeblevne indledning til det forslag til vedtagelse, som V, K og Dansk Folkeparti nu stemmer igennem, nemlig den, hvor man sagde i præamblen, at man ville blive i det absolutte førerfelt.

Vi hørte fru Pia Larsen sige, at grunden til, at det var røget ud, var, at der var for mange ord. Nu er det altså sin sag at sige, at det var skylden, for så kunne man jo have fundet noget, der var mindre væsentligt, ligesom vi andre måtte gøre, da vi sad og friserede vores forslag. Men præamblen var altså det mindst væsentlige, så den tog man ud.